

चञ्चलं

“दक्षिणे भारतः त्रेहचञ्चुयो बलवर्द्धनः”) चञ्चुया, स्त्री, (चञ्चुय+टाप् ।) कुलत्रिका । सुभगा । इति मेदिनी । ये । २२ । अजशङ्कौ । अरय्यकुलत्रिका । इति राजनिर्घण्टः । चञ्च, न घातने । इति कविकल्पद्रुमः । (स्त्री-परं-सर्क-सेट् ।) न, चञ्चोति । इति दुर्गादासः । चञ्चुरं, स्त्री, (चकति लघोत्वनेन । चक+उरच् । इदित्वाभुम् ।) यानमात्रम् । तत्पर्यायः । घोरणम् २ । इति चिकारुशेषः । चञ्चुरः, पुं, (चञ्चते लघ्यतेनेन । चकि+उरच् ।) इदित्वाभुम् ।) रणः । टञ्चः । इति मेदिनी । रे । १५३ । चञ्चुमयं, स्त्री, (पुनःपुनरतिशयेन वा क्रान्त्यतीति । चञ्चुम+भावे ल्युट् ।) पुनःपुनर्मयम् । (यथा, भागवते । ३ । २१ । ५० । “नूनं चञ्चुमयं देव । सर्तां वरचञ्चयाय ते । वधाय चावतां यत्नं हरेः शक्तिर्हि पालिनी”) अतिशयभ्रमणम् । इति आकरणम् । (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने १६ अध्याये । “स्थानासनं चञ्चुमयं याणयानातिभाषणम्”) अनतिदेहपीडाकारकचञ्चुमयस्य गुणाः । आङ्गुर्वलमेघामोन्मिद्यमुद्दिकारिलम् । सदोपानद्रहितपादचञ्चुमयदोषाः । अगारोन्मलम् । अनायुष्यत्वम् । इन्द्रियदृष्टिनाशिलञ्च । इति राजवल्लभः । चञ्चः, चि, शोभनः । दञ्चः । इति मेदिनी । गे । ७ । (पुं, राजमन्त्रिशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । “अन्तरङ्गाच्च चञ्चदा येभूर्भूस्तत्र मन्त्रिणः । तेः स्त्रीवदाधितन्मूर्ध्नी चक्षैः शब्दान्वितैरपि”) चञ्चैका, स्त्री, (चि+बाहुलकात् ङः । चं उप-चीयमानं अञ्चवत् फलं अस्याः ततो निपातनात् षाधुः ।) फललताविशेषः । चिचिडा इति भाषा । तत्पर्यायः । वैष्णवकूलः २ चेत-राजी ३ इहत्फलः । अस्या गुणः । पटोल-गुणात् किञ्चिन्नूनत्वम् । विशेषात् शोषिण्यो हितत्वञ्च । इति मदनविनोदः । चञ्चतुपुटः, पुं, (चञ्चत् गुरुत्वनां लयविशेषात् पुटं इन्द्रं यत्र ।) तालप्रभेदः । यथा,— “ताले चञ्चतुपुटे ज्ञेयं गुरुइन्द्रं लघु भ्रुतम्” इति सङ्गीतदामोदरः । चञ्चतुपुटोऽपि कुञ्जात्तु. पाठः । चञ्चरी, स्त्री, पुं, (चञ्चयंते पुनः पुनरतिशयेन वा चरति भ्रान्त्यतीति । चर+यद् लुक् ततो टक् टित्वात् ङीप् च ।) भ्रमरी । यथा,— “करीवरी भरीति चेद्दृशं वरी वरीति काम् । स्थिरी चरी करोति चेन्न चञ्चरीति चञ्चरी” इत्यङ्कटः । चञ्चरीकः, पुं, (चरति पुनःपुनरिति “फर्-रीकादयश्च ।” उर्गा । ४ । २० । इति बह्वृत्तान्ते षाधुः ।) भ्रमरः । इति चिकारुशेषः । चञ्चलं चि, (चञ्चं गतिं लातीति । ला+कः ।) अस्थिरम् । (यथा, हरिवंशे । ६४ । ७ । “एव वत्सान् पालयन्ती शोभमानौ महावनम् ।

चञ्चुः

चञ्चुयन्तौ रमन्तौ स किशोराविव चञ्चलौ”) तत्पर्यायः । चलनम् २ कम्पनम् ३ कम्पम् ४ चलम् ५ लोलम् ६ चलाचलम् ७ तरलम् ८ पारिप्लवम् ९ परिप्लवम् १० । इत्यमरः । ३ । १।७५ । चपलम् ११ चटुलम् १२ । इति तट्टीका । वायौ पुं । इति मेदिनी । के । ६० । चञ्चला, स्त्री, (चञ्चं लाति । ला+कः टाप् च ।) यद्वा चञ्चलं चाञ्चल्यं अस्थस्याः इति अच् ।) लघ्नीः । विद्युत् । इति मेदिनी । के । ६० । पिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका । (वर्यदृष्ट-विशेषः । यथा, शब्दार्थचिन्तामणिः । “तूर्यतालपञ्चिराजमेवहारनायकेन । चामरध्वजेन चापि मञ्जिता सुवर्णकेन । वर्जितातिसुन्दरेण पद्मगेन्द्रपिङ्गवेन । चञ्चला चकोरचारुलोचने सुमङ्गलेन”) चञ्चा, स्त्री, (चञ्च+अच्+टाप् ।) नलनिर्मिता । चाञ्च इति भाषा । (चञ्चैव मनुष्याः । इति इवार्थे क्व ततः “लुम्नुरथे ।” ५ । ३ । ६८ । इति कनो लुप् ।) लघुनिर्मितपूरवः । इति मेदिनी । जे । ५ । चञ्चुः, पुं, (चञ्चु+बाहुलकात् ङः ।) गोगा-ङ्गीचः । स तु नाङ्गीचशाकः । अरकटचः । इति मेदिनी । चं । ५ । न्यगः । इति शब्द-रत्नावली । रत्नैरकः । सुदचञ्चुटयः । इति राजनिर्घण्टः । चञ्चुः, स्त्री, (चञ्चति प्राप्नोति यथाति भस्मनवा ।) पञ्चिणामोष्ठः । पाखिर टोट् इति भाषा । (यथा, चातकाष्टके । ६ । [जानीमहे “आतच्चातक । पातकं किमपि ते सन्धुं न प्रत्तेऽस्मिन्न पतन्ति चञ्चुपुटके द्वित्राः पयो-विन्दवः”) तत्पर्यायः । चोटिः २ । इत्यमरः । २।५।३६ । चञ्चुः ३ चोटौ ४ चञ्चुका ५ । इति शब्दरत्ना-वली । खपाटिका ६ । इति हेमचन्द्रः । पञ्-शाकविशेषः । तत्पर्यायः । विजला २ चञ्चुः ३ कलभी ४ चौरपत्रिका ५ चञ्चुरः ६ चञ्चुपत्रः ७ सुशाकः ८ चैत्रसम्भवः ९ । अस्या गुणाः । मधु-रत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । कषायत्वम् । मलशोधन-त्वम् । गुल्मोदरविबन्धाश्रायहृद्यीनाशिलञ्च । “पिचचञ्चुचिञ्चुकी च हीर्षपत्रा सतिस्तिका । चञ्चुः शीता सरा रथ्या खाड्यो दोषत्रयापहा । घातुपुटकरी वक्ष्या मेध्या पिच्छिलिका सूता”) इति भावप्रकाशः । तस्या बीजस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । गुणभ्रमोदरोगविषत्वगदोषकञ्चुखर्जुञ्जनाश्रि-त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । (यवहारोऽस्य यथा, “आमे परिखते यस्तु विबन्धमतिचार्यते । सगूलपिच्छमल्पार्थं बहुशः संप्रवाहिकम् । तं मूलकानां यथैव वदराशामयापि वा । उपोदकायाः क्षीरिण्या यथान्या वास्तुकस्य वा । सुवर्चलायाश्चोन्वा शक्रेनावल्युजस्य वा”) इति चरके चिकित्सास्थाने दशमेऽध्याये ।

चटकः

चञ्चुका, स्त्री, (चञ्चु+खार्थे क्व टाप् च ।) चञ्चुः । पञ्चिणामोष्ठः । इति शब्दरत्नावली । चञ्चुपत्रः, पुं, (चञ्चाकारं पत्रमस्य) चञ्चुशाकः । इति राजनिर्घण्टः । चञ्चुभृत्, पुं, स्त्री, (चञ्चुं विभर्तीति । भृ+क्षिप् ।) पक्षी । इति चिकारुशेषः । चञ्चुमान्, [त्रुं] पुं, स्त्री, (चञ्चुरस्यस्येति । निव-योगे मत्तुप् ।) पक्षी । इति हारावली । चञ्चुरः, पुं, (चञ्चति चञ्चुवदाकृतिं गच्छतीति । चञ्च गती+बाहुलकात्-उरच् ।) चञ्चुशाकः । इति राजनिर्घण्टः । (दञ्चः । यथा, काशी-खण्डे । १० । ४६ । “विज्ञाताखिलशास्त्रार्थी लौकिकाचारचञ्चुरः । कदाचिञ्चिन्त्यामास हृदिध्यात्वा महेश्वरम् ।”) चञ्चुक्षपिः, पुं, (चञ्चुः क्षपिरिव यस्य ।) कार-कवपक्षी । तत्पर्यायः । सुयहः २ पीततुळः ३ । इति चिकारुशेषः । मरुतः ४ चञ्चुक्षपिकः ५ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०७ । चञ्चुक्षपिकः, पुं, स्त्री, (चञ्चुक्षपि+खार्थे क्व यद्वा चञ्चुः क्षपिरिव यस्य इति कप् ।) चञ्चुक्षपि-पक्षी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०७ । चञ्चुः, स्त्री, (चञ्चु+“ऊडतः ।” ४ । १ । ६६ । इत्यस्य “अप्राग्बिवाते चारञ्ज्वादीनामुप-संख्यानम् ।” इति वार्तिकोक्त्वा ऊङ् ।) चञ्चुः । इति हेमचन्द्रः । चट, भेदे । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-सर्क-सेट् ।) चटति । इति दुर्गादासः । चट, क वधे । भेदे । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरां-परं-सर्क-सेट् ।) क, चाटयति । इति दुर्गा-दासः । चटकः, पुं, (चटति भिनत्ति घान्यादिकं चञ्चुपुटेनेति । चट भेदे+“नन्दिग्रहीति ।” ३ । २ । १३४ । इति पञ्चादित्वाद् च ततः खार्थे क्व ।) पञ्चि-विशेषः । चटा इति भाषा । (यथा, देवी-भागवते । १ । ४ । ८ । “वीर्यं प्रेमाङ्कुरं तत्र बाणे चटकयोस्तदा । बासचिन्तातुरः कामं मनसा समचिन्तयत्”) तत्पर्यायः । कलविश्वः २ । इत्यमरः । २।५।१२८ । चिचट्टः ३ यद्वनीकः ४ इवायणः ५ । इति हारावली । कामुकः ६ नीलकण्ठकः ७ काल-कण्ठकः ८ कामचारी ९ । इति जटाधरः । कलाविकलः १० । इति शब्दरत्नावली । तन्मांस-गुणाः । श्रौतत्वम् । लघुत्वम् । शुक्रवज्रप्रदत्वञ्च । तद्विचारयचटकं तत् क्रयं लघु पञ्चदम् । इति राजनिर्घण्टः । (“चटकाः श्रेणलाः क्षिग्धा वातत्राः शुक्रलाः परम् । गुरुत्वान्निग्धमधुरा वर्गाचातो यथोत्तरम्”) इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये । “चटका मधुराः क्षिग्धा बलशुक्रवर्द्धनाः । सन्निपातप्रशमनाः शमना भारतस्य च” इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ।